

[Socialministeren]

Hvad angår spørgsmålet om, hvis skyld det er, at der ligger ældre mennesker på plejehjemmene, tror jeg ikke hr. Erik B. Smith har ret. Den undersøgelse, jeg foranstaltede i foråret, og som Socialstyrelsen gennemførte, viste faktisk, at der nok var ca. 4.500 ældre mennesker, der ventede, men der var intet, der tydede på, at det tal var blevet større, end det havde været før i tiden. Jeg mener ikke, det er noget, vi skal stå og drille hinanden med, for jeg synes, problemet er stort, og uanset om tallet havde været større, mener jeg, det er et af de områder, vi må gøre noget ved. Vi har dette friamtsforsøg kørende i Nordjyllands Amt, og det er muligt, det bør køre videre eller gøres landsdækkende – det er det vel lige tidligt nok at svare på. Jeg ser nu, at en kollega til mig er til stede, der måske ved mere om dette forsøg, men jeg vil i hvert fald sige, at det efter aviser at dømme har haft den virkning, at kommunerne nu trækker deres ældre hjem, og det er klart, at det helt store problem består i, at når det drejer sig om hospitalsudgifter, er det amtet, og når det drejer sig om plejehjemsudgifter, er det kommunen.

Jeg tror, vi på længere sigt får løst mange af disse problemer ved det ældreboliglovsforslag, som vi alle har været enige om at få igennem, men på kortere sigt hedder det muligvis betalingsordning fra kommunens side, hvis man vil slippe for at tage sig af sine ældre på den måde, eller det kan hedde andre ting. Det lille udvalg, jeg fik nedsat i forbindelse med denne undersøgelse, har peget på nogle forskellige løsninger, men sagen er selvfølgelig, at det, der hedder samordning mellem sundheden og det sociale, ikke er nogen ny sang.

Hvad angår spørgsmålet om rådgivning og vejledning, vil jeg sige til hr. Carsten Andersen, at jeg ikke mener, jeg kan komme længere i dag end til at sige, at afgrænsningsproblemerne er noget af det, vi må drøfte åbent med dem, for jeg mener ikke umiddelbart, at man bare kan skrive oprettelsen af et eller andet områdekontor på en refusion – det kommer lidt an på, hvad man laver bagefter, om man også sidder dér og administrerer. Det tror jeg nu ikke man gør; jeg tror, at de kommuner, der er tale om her, bevidst foretager et opsøgende arbejde. Jeg synes altså, problemet er afgrænsning, men jeg synes også, ideen er god, og det er som sagt et af de punkter, jeg synes vi skal tage op med kommunerne. Om det kan lade sig gøre eller ej, ved jeg ikke, men jeg synes altså, det er en god idé.

Så er der spørgsmålet om de sociale støtteopgaver. Jeg har ikke forestillet mig, det skulle være et krav, men alle peger på – og det blev også nævnt i fattigdomsrapporten – at vi har en gruppe mennesker i kontanthjælpssystemet, der ikke kan gå ind i en boglig uddannelse – mennesker, som bliver skrækslagne, når de hører, de skal have hf i engelsk, eller hvad det nu er. For disse mennesker kunne en sådan opgave måske være et springbræt til, at de turde tage den hjemmehjælperuddannelse, dette at de mærkede: Her er der nogle, der er glade for mig; jeg gør det egentlig meget godt; der er nogen, der har brug for mig; her kan jeg godt slå til. Det kunne blive et springbræt til den uddannelse, de så tør gå i gang med. Jeg tror, der er en hel del af de mennesker, vi har haft gående længe i systemet, der ikke tør gå i gang med en uddannelse, skønt mulighederne har været der. Jeg tror, det boglige niveau for en hel del af de mennesker desværre ligger for højt, eller de er bare skrækslagne over det, fordi de ikke har været i skole så længe og ikke tør begynde på det i en alder af 40 eller noget i den stil.

Jeg var glad for tilsagnet om, at vi i hvert fald kan drøfte den tanke, om man ikke kunne sige til ikke mindst de yngre her: Nu må du træffe et valg. Det er muligt, det skal være et jobtilbud, et arbejdstilbud eller noget andet, men man skal i hvert fald kunne sige til dem: Hør nu her, nu må du altså tage dig lidt sammen, nu må du prøve nogle af disse ting! Men jeg har aldrig forestillet mig, at disse sociale støtteopgaver skulle være et krav til de mennesker, for så tror jeg, det ville være en dårlig idé at sende dem ud – det skulle være et tilbud.

Jeg vil gerne sige til fru Jane Oksen, at jeg ikke har sagt noget som helst om, at man kun opnår dagpengeniveauet – jeg har set det citat i avisen. Det, jeg har sagt, er, at vi må forsøge at se kontanthjælpen i relation til lavtlønsområdet og arbejdsløshedsdagpengene, og det er også det, der står i redegørelsen. Det er ikke nogen nem sag, og jeg tror ikke, at fru Jane Oksen og jeg ret nemt kunne blive enige om, hvor niveauet skal ligge. Jeg vil også meget nødig begynde mig ind på en vurdering af, hvad der er en rimelig boligudgift. Det er sikkert beskrevet i en lov, men jeg er altså ikke sagsbehandler – jeg er kun socialminister.